

Sjörups gamla kyrka55.4408, 13.6350

När Sjörups gamla kyrka uppfördes någon gång mellan 1150 och 1170 ersatte den en stavkyrka på samma plats. Byggmästare var Carl Stenmästare som tidigare hade medverkat vid uppförandet av Lunds domkyrka som stod färdig 1145.

Kyrkan har en konstig grundplan – det finns nämligen inte en enda rät vinkel i själva kyrkorummet. Norra och södra väggen är parallella och lika långa, men den södra väggen är förskjuten en halv meter åt väster i förhållande till den norra. Detta antas inte bero på slarvig byggplanering utan ska symbolisera den korsfäste Kristus. I dödsögonblicket sjönk hans huvud åt sidan och därigenom sjönk vänstra sidan något.

Ursprungligen hade kyrkan två ingångar, en i söder för män och en i norr för kvinnor. Den senare är numera igenmurad, men man kan fortfarande se spår av dörrposterna på kyrkans norra vägg. På denna vägg finns heller inga fönster, därför att vid tiden för kyrkans uppförande betraktades norr som hemvist för ondskans och mörkrets makter.

Tornet och sakristian byggdes någon gång kring 1270, och valven i kyrkorummet skapades under 1300-talet.

När kyrkan i och med befolkningstillväxten under 1800-talet blev för liten för församlingen, beslutade man att låta uppföra en ny kyrka i det mer centralt belägna Vallösa.

När denna stod färdig 1882 byggdes Sjörups gamla kyrka om till lektionssal för konfirmander. Samtidigt som alla kyrkans inventarier auktionerades bort – bland dem predikstolen skapad av AS Borsöemästaren. Samme man som uppfört den predikstol som ursprungligen stod i Balkåkra och numera återfinns i Vallösa kyrka.

Efter en tid lämnades kyrkan öde, och redan några år in på 1900-talet hade förfallet gått långt. Vapenhuset var rivet, tornets övre del hade rasat, tegeltaket fallit ner och långhusgaveln åt väster störtat in.

Kyrkan rustades dock åter upp. Tornet byggdes på, kyrkans inre återställdes och el-värme installerades. Och 1969 kunde den återinvigas, men används enbart sommarmånaderna juni, juli och augusti.

Källor:

Webb: Ljunits församling.

Webb: Riksantikvarieämbetets bebyggelseregister.